

delige regler om domstolskontrol med forvaltningen i grundlovens § 63.

For så vidt angår vandelskravet gælder reglerne i borgerlig straffelovs § 78, stk. 2 og 3.

Endelig vil efter bestemmelsen i stk. 2 tilladelse kunne nægtes den, der i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at han ikke vil drive virksomheden på forsvarlig måde. Som eksempel kan nævnes en ansøger, der tidligere har haft en tilladelse, men som groft eller gentagne gange har overtrådt vilkårene for tilladelsen, der derfor er tilbagekaldt. En sådan afgørelse vil kunne prøves ved domstolene efter de almindelige regler om domstolskontrol med forvaltningen.

Til §§ 14 og 15.

Efter lovforslaget vil en tilladelse kunne tilbagekaldes af den myndighed, der har udstedt den, hvis indehaveren gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen overtrædelse af vilkårene for tilladelsen eller af bestemmelser i loven eller i bekendtgørelser udstedt i medfør af loven. En tilbagekaldelse på dette grundlag er underkastet domstolskontrol efter de almindelige regler om domstolskontrol med forvaltningen i grundlovens § 63.

Endvidere vil tilbagekaldelse kunne ske administrativt, hvis indehaveren gør sig skyldig i andre forhold, der giver grund til at antage, at han ikke fremtidig vil drive virksomheden på forsvarlig måde. En tilbagekaldelse på dette grundlag er underkastet en kvalificeret domstolskontrol efter de særlige regler i § 15.

Til § 16.

Ved bestemmelsen opfyldes reglerne i det i bemærkningerne til § 13 nævnte EF-direktiv om adgangen til erhvervet med personbefordring ad landevej i indenlandsk og international transport.

Tilladelsesindehaveren er retligt ude af stand til at udøve sin virksomhed, når han er erklæret konkurs eller er kommet under anden form for insolvent bobehandling, f. eks. tvangsakkord eller likvidation efter aktieselskabslovens regler om insolvente aktieselskaber. Retligt ude af stand til at udøve sin virksomhed er ligeledes den, der bliver umyndiggjort eller kommer under lavværgemål.

Ved de fysiske forhold, der kan sætte tilladelsesindehaveren ude af stand til at udøve virksomheden, er tænkt på sygdom, der bevirker, at tilladelsesindehaveren – uden udsigt til helbredelse inden for en overskuelig fremtid – er ude af stand til at kommunikere med omverdenen.

Til § 19.

Bestemmelsen giver adgang til at indbringe uoverensstemmelser bl. a. med hensyn til vilkårene for en tilladelse, jfr. § 5, stk. 3, behovet for speciel rutekørsel, jfr. § 4, stk. 3, samt behovet for andre former for buskørsel, jfr. § 11, for persontrafikrådet.

Uoverensstemmelser med hensyn til vilkårene for en tilladelse kan indbringes af en kommunalbestyrelse og amtsrådet, jfr. § 6, stk. 2, eller af en banevirksomhed, jfr. § 7. Er kommunalbestyrelsen tilladelsesudstedende myndighed, kan sagen dog først indbringes for persontrafikrådet, når den har været forelagt amtsrådet.

Uoverensstemmelser med hensyn til behovet for speciel rutekørsel og for andre former for buskørsel, jfr. § 6, stk. 3 og § 11, kan alene indbringes af en kommunalbestyrelse eller af amtsrådet.

Til § 20.

I lighed med § 7 i omnibusloven kan ministeren for offentlige arbejder administrativt fastsætte regler om krav til busmateriellets indretning og udstyr, f. eks. sikkerhedskrav eller krav om afmærkning og lignende af kontrolmæssige grunde. Der kan herunder blive tale om regler, der forbyder, at busser, der benyttes til turist- og bestillingskørsel, forsynes med udstyr, som er typisk for hyrevogne, f. eks. taksameter. Ligeledes kan der fastsættes regler om kvalifikationskrav til føreren, f. eks. et særligt alderskrav og krav om en vis erfaring som fører af et motorkøretøj i lighed med de krav, der stilles efter bestemmelsen i § 6 a i omnibusloven.

I forhold til den gældende lovgivning er bemyndigelsen til ministeren udvidet på et enkelt punkt, idet bemyndigelsen også dækker regler om køretøjernes benyttelse, dvs. at der administrativt kan indføres regler om f. eks. adgangen til at medtage dyr under befordingen eller om rygeforbud.

Til § 21.

På baggrund af rådets funktioner i henhold til denne lov bliver de pågældende transporterhvervs organisationer – d.v.s. Landsforeningen Danmarks Bilruiter og Turistvognmændenes Landsorganisation – chaufførerne, DSB og de kommunale organisationer – d.v.s. Amtsrådsforeningen i Danmark og Kommunernes Landsforening – repræsenteret i rådet med et medlem hver. Det er endvidere forudsat, at miljøministeriet på grund af rådets funktioner med hensyn til trafikplanlægningen, jfr. lovforslaget om den lokale og regionale kollektive personbefordring uden for hovedstadsområdet, får en repræsentant i rådet.